

PŮLNOČNÍ MŠE

J.J. Ryby
kostel sv. Mikuláše
24.12.2017
od 24.00 h.

**NOVOROČNÍ
OHŇOSTROJ**
1.1.2018
od 19.00 h.
na náměstí

**TURNAJ VE
STOLNÍM TENISE**
27.12.2017
od 9.00 h.
sportovní hala

Běh na Chlum
str. 6

SVOZY ODPADŮ DOMOVNÍ ODPAD

tydenní - každé pondělí
14ti denní - liché pondělí 1.1., 15.1.
a 29.1.2018
kombinovaný - každé pondělí
měsíční - pondělí 1.1.2018
PYTLE S TRÍDĚNÝM ODPADEM
Sudé pondělí 8.1. a 22.1.2018
BIO ODPAD
NEVYVÁŽÍ SE

Vážení a milí spoluobčané,

společně jsme se 2. prosince ve zdraví a spokojenosti sešli, abychom rozsvítili letošní vánoční strom. Pan páter Jacek Kotišz požehnal v kostele vánoční světlo a na náměstí potom vánoční věnec. Rozsvítili jsme společně první svíčku... nastal čas Adventu. Období, kdy probíhají přípravy na Vánoce. Advent byl také časem pústu... měli bychom se zastavit, najít si čas na rodinu, na přátele. Bohužel, předvánoční čas se více méně stal obdobím shonu, netrpělivosti, nevraživosti, nabitých obchodů. Na štěstí na Štědří den je vše zapomenuto, v rodinách se

rozhostí klid a pohoda.

Přeji Vám, abyste svátky prožili ve zdraví, v klidu, v kruhu svých rodin a svých přátel. Přeji hlavně dětem, aby pod stromečkem našly dárky, o kterých sní. Přeji Vám šťastný vstup do roku 2018. Věřím, že se ve stejné spokojenosti sejdeme i 1. ledna v 19 hodin na náměstí, abychom rok 2018 uvítali společně, jak jinak než tradičním ohňostrojem.

Vaše starostka, Miluše Trojanová

Letošní advent podpořilo také počasí

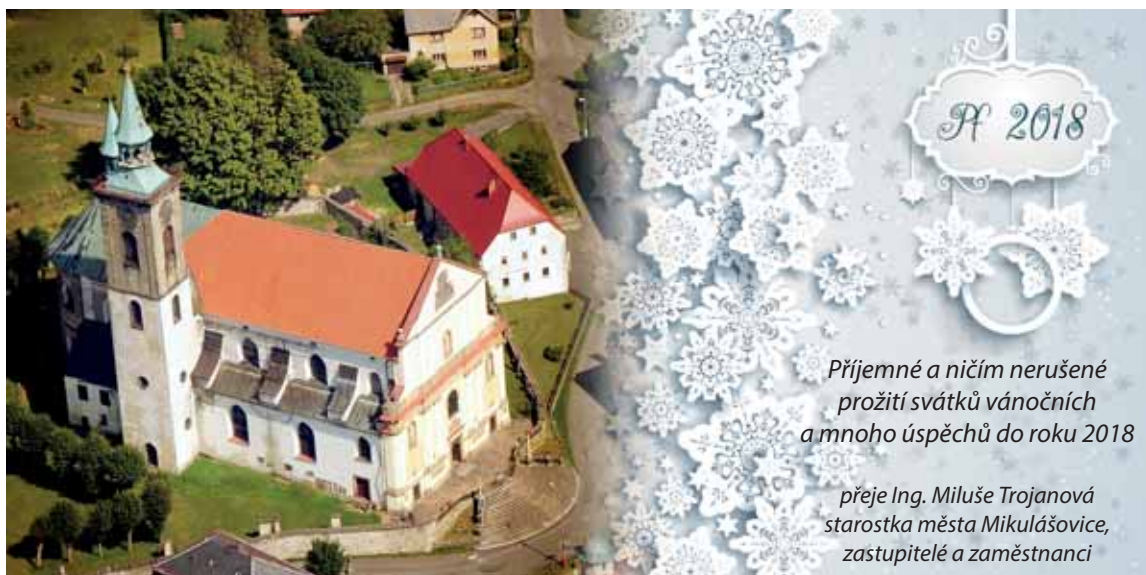
Rok s rokem se sešel a opět se velká část občanů našeho města sešla na mikulášovickém náměstí při Adventu. Jako již tradičně, tato akce, pořádaná především mateřskou školou, přilákala mnoho účastníků i z okolních měst a obcí Šluknovska. Vysokou návštěvností mají Mikulášovice především svojí atmosférou, programem založeným na lidových tradicích a zejména to, že zde vystupují a prezentují se pouze místní obyvatelé. Tu letošní navíc podpořil ještě fakt, že okolní adventní akce probíhaly již týden před řádným termínem, nebo v pátek. I přes velký nápor návštěvníků se akce vydařila, zvládnutá byla i bezpečnostně za podpory nejen místních hasičů, ale celého bezpečnostního týmu. Na pódiu vystoupily děti z mateřské školy, základní školy i školy umělecké. Své vystoupení předvedl také místní pěvecký sbor. U stánků bylo k vidění i k prodeji nepřeberné množství výrobků zejména místních dětí. Mateřská škola připravila své výrobky při svém zimním tvoření, keramický kroužek předvedl nejlepší výrobky svých tvůrců na výstavě. Prodávala se i keramika Spolku Kolem dokola, sladké pečivo, květinová a vánoční výzdoba, vyřezávaná tvorby nebo stylové perníčky. Občerstvení, po kterém se jenom zaprášilo, zajistil pension Balníka.

Akce proběhla za podpory města Mikulášovice, největším sponzorem byla firma S&R Stahlbau- Blechbearbeitung CZ, s.r.o., také letos vypomohla firma Stap a.s., která poskytla kamion. Poděkování patří opravdu všem, kteří pomohli připravit tuto dnes již tradiční, a hlavně velmi vyhlášenou akci. O technické

zajištění, stavbu stánků, stolů, lavic, nejrůznějších zábran se postarali techničtí pracovníci města, kompletní vybavení zapůjčil Turistický oddíl mládeže.

Foto: Tomáš Fúsek
Starostka Ing. Miluše Trojanová přebírá plamen pro zapálení svíce.

*Příjemné a ničím nerušené
prožití svátků vánočních
a mnoho úspěchů do roku 2018*

*přeje Ing. Miluše Trojanová
starostka města Mikulášovice,
zastupitelé a zaměstnanci*

Známe nejlepší Neziskovky roku 2017

Všichni semifinálnísté 5. ročníku ocenění se sešli na slavnostním večeru v pondělí 27. listopadu 2017 v Divadle Archa, kde byly vyhlášeny vítězné organizace ve třech hlavních kategoriích i v Ceně veřejnosti. Přítomni byli také partneři ocenění a někteří hodnotitelé, nechyběla dobrá nálada ani fotograf.

Již popáté udělovala Nadace rozvoje občanské společnosti (NROS) společně s partnery ocenění Neziskovka roku. Během slavnostního večera převzaly vítězné organizace prestižní titul a nádhernou trofej ve tvaru hranolu z optického skla neziskové organizace ve čtyřech kategoriích (malá, střední a velká organizace, Cena veřejnosti).

Titul Malá neziskovka si odnesla organizace Celé Česko čte dětem o.p.s. se sídlem v Ostravě. Druhé místo obsadil Český svaz chovatelů, z.s., Základní organizace Mikulášovice, třetí v pořadí pak byl spolek KAMARÁDI.

Titul Střední neziskovka získal Domáci hospic Vysočina, o.p.s., z Nového Města na Moravě.

Titul Velká neziskovka obdržela organizace ACORUS, z.ú., z Práhy.

Cenu veřejnosti a srdce veřejnosti si v letošním roce vydobyl Hospic sv. Jana N. Neumanna z Prachatic, který získal 2 697 hlasů. Celkem hlasovalo 6 911 lidí.

Všechny organizace umístěné na prvních místech si odnesly finanční odměnu a věcné dary od podporovatelů akce. Vítěz v Ceně veřejnosti pak obdržel také poukaz na pobyt ve Vile Čerch.

„V letošním ročníku o vítězi rozhodly v některých kategoriích pouze dvě desítky bodů. Kvalita řízení organizací je tak vyrovnaná a zlepšuje se každým rokem. Všichni ti, co se probíjeli do finále, jsou vítězové,“ říká k letošnímu ročníku Jana Vožehová, zástupkyně ředitelky NROS a manažerka Neziskovky roku. Letošního ročníku se zúčastnilo několik set neziskových organizací.

Ocenění NEZISKOVKA ROKU je jeden z nevhodnějších způsobů, jak zviditelnit profesionálně řízené neziskovky, představit příklady dobré praxe ostatním a ukázat na kvalitu jejich práce. Tyto prestižní ceny pro profesionálně vedené neziskové organizace uděluje NROS na základě vlastní vyvinuté metodiky „Zdravého organizačního řízení“.

Ocenění Neziskovka roku 2017 podporují: hlavní partner Skupina ČEZ a partneři Česká spořitelna, Plzeňský Prazdroj, Nadace Preciosa, Nadace Neziskovky.cz a Divadlo Archa. Mediálními partnery ocenění je Česká televize, Český rozhlas Radiožurnál a Právo. Za použití podkladů NROS zpracoval Vlastimil Jura st.

Foto: vlastní
Prestižní cenu „Neziskovka roku“ 2. místo získala základní organizace ČSCH Mikulášovice.

Kosmetický salon LEVANDE

Od ledna roku 2018 bude otevřen nový kosmetický salon v Mikulášovicích. Objednat se můžete již nyní na telefonu 720 315 053.

Lze zakoupit dárkové poukazy

SLOVO SENÁTORA Mírně dezintegrovaný záchranný systém

Říjnový orkán nejen polámal stromy, ale také rozcuchal čupřinu záchrannému systému a dispečerům energetiky.

Svůj útok zahájila vichřice v neděli na konci října (29. 10.) 2017. A hned to začalo padat. Elektrizace, internet, za pár hodin telefonní sítě. A někde se přidaly voda a teplo. Netekoucí a nesálající. Krizová situace je tady. A nastupuje IZS (Integrovaný záchranný systém).

Už dříve se na vojně říkalo, že bez spojení není velení. Staří mazáci věděli, o čem mluví. Starostové vidí – nejde elektrizace, nejde topení. Hodiny plynou, IZS mlčí... Aby taky jo, nejde internet, telefon hluchý atd. Jak zjistit, co se kde děje? Kdo potřebuje pomoc? Jak rozhodovat? Lidi se ptají, starostové bez informací... Půjde škole v pondělí topení a budou moci přijít děti do škol? To má dopad i na rodiče a je nutné to rozhodnout... Ale jak bez informací? Bude se topit na úřadě, půjde tam elektrizace, budou tam fungovat počítače, půjde tam internet a telefon? Nebo ať radši úředníci nechodí? A co školní jídelna, bude moci vařit?

Takže sednout do auta a začít objíždět a shánět informace. Ale je neděle, na úřadech nikdo. I u policajťů tma. Asi jsou někde na výjezdu... Ne, nejsou, po zaklepání se objeví příslušník se svíčkou v ruce. Co je nového, ptá se. Aha. Tak dál, je potřeba spojit se s elektrorozvodnou. Jak to vypadá, kdy půjde elektrizace? Nevíme, teď by se prý prioritně měla řešit páteřní síť, přípojky do obcí až poté. A kdy to bude? Zatím nevíme, nemáme informace... Když se obnoví telefonní síť a dovoláte se, zvedne Vám to operátorka na centralizovaném dispečinku energetiků někde v Plzni, kterou musíte nejprve přesvědčovat, že severočeské město, kde starostujete, opravdu existuje, jakkoli ho ona na svém monitoru nevidí...

Starostové si tu neděli zkrátka užili. Někde až 4 dny. Já nejsem odborník na krizové situace a bezpečnost, nicméně myslím, že třeba vybavit obce a centralizované dispečinky vysílačkami, se kterými by se šlo při podobných

situacích domlouvat mezi starosty, hasiči, policií, zdravotníky a dodavateli energií, by nemuselo být daleko od věci. V každém případě o tom, jestli funguje celý ten státní systém a IZS se právě přesvědčíme až když se něco přihodí. Připomnělo mi to jednu z mnoha příhod s povodněmi. Tehdy také IZS prý perfektně fungoval. U nás bylo už ráno náměstí pod vodou. Snažili jsme se to rychle řešit. Voláme naše hasiče. Ti nikde, protože zasahovali v jiné obci, kam si je předtím bez našeho vědomí povolali. Muselo se pro ně zajet. Přijeli a vyřešili jsme všechny nejzávažnější krize a rizika, které povodeň přinesla. Když bylo po všem, přišla odpovědná výstraha z IZS. Pozor, blíží se povodeň! První varování toho dne. Díky.

Chci tím říci, že ten systém stojí velké peníze, zaměstnává spousty manažerů a je smutné, když v některých případech jde spíše než záchranný o systém alibistický, v němž nad reálnou ochranou lidí stojí ochrana zodpovědných orgánů před vymáháním případných škod poškozenými lidmi. A přehození odpovědnosti na jiné, mj. na starosty obcí. Pak konstatovat: varovat dříve objektivně nešlo, jakmile to ale šlo, hned jsme to přece udělali.

IZS není jen formální zákonná povinnost, má to být skutečně funkční systém, zejména když má řešit krizové situace při extrémních podmínkách. A navíc když stojí takové peníze. Vzniklé situace ukazují, že je na IZS stále co napravovat. Z proběhlých krizových situací by se měla sebrat a vyhodnotit data, zkušenosti, informace – bez toho, aby se kritici nepovažovali zase za otravy.

Ono je to poučení i pro nás pro všechny – nebrat varování o příchodu extrémního počasí na lehkou váhu. A mít připravený alespoň základ – nalitou vodu, natankovaný benzín, hlavní potraviny, rezervní baterie, přenosný vaříč na propan-butan atd. Tak příště.

Váš senátor - Zbyněk Linhart

Houbařské zavírání lesa

Nastal pozdní podzim a v lese voní zetlelé listy. Houbaře čeká krásná lesní tradice, kterou praktikujeme již řadu let. Skupinka skalních houbařů se vypravila v tento chladný den k místnímu „hvozdu“. Jako vždy se našel ten vhodný strom na kraji lesa. Na místě byla přednesena podzimní poezie a les byl symbolicky uzamčen na dva západy lesním klíčem. Po tomto rituálu se prašivkáři poohlédli po nějaké houbě, kterou mohl les ještě nabídnout. Měli jsme štěstí, byla nalezena pěkná penízovka sametonohá. Následovala bedla červenající, která už byla bohužel omrzlá. Zanechali jsme jí na svém místě a možná se zadarí a vyrostou nové bedly, pokud bude dobré klima. Takto se letos rozloučili houbaři s hlavním sezonou. Na závěr jsme se zahřáli dobrým grockem a horkou griotkou v útulné hospůdce na Tomášově pod Tanečnicí.

Za kroužek Mirka Závěská

KALENDÁŘ

- 19.12. Vánoční porcování kapra Slovanský dům společenská místnost v přízemí od 18.00 h., naučíte se porcovat kapry a připravovat speciality.
- 24.12. Půlnoční mše J. J. Ryba, od 24.00 hodin
- 27.12. Turnaj ve stolním tenise sportovní hala 9.00 hodin
- 30.12. Běh na krásu na Tanečnici, start ve 14.00 hodin u nádraží střed
- 30.12. Jízda motorek – Mopedos Torpedos v 15.00 hodin u nádraží střed
- 1.1.2018 Novoroční ohňostroj od 19.00 na náměstí

Co řekneme, to platí. Expres
půjčka s garantovaným úrokem.

6,9 %

U nás bez nepříjemných překvapení – úrok
nepřeroste 6,9 % s RPSN 7,3 %.

Úrok garantujeme u každé nové půjčky nad 200 000 Kč.

Navštivte nás – Smetanova 119, Šluknov, tel. 412 386 453,
Náměstí Lužické 158/12, Rumburk, tel. 412 354 481.

MONETA | MONEY
BANK

S námi můžete počítat

224 444 222 | moneta.cz

Výše úvěru 200 000 Kč, 108 splátek, měsíční splátka 2 491 Kč, roční úroková sazba 6,9 %, poplatek za poskytnutí úvěru 1 295 Kč, RPSN 7,3 % p. a., celková částka splatná spotřebitelem 270 337,67 Kč. U částek vyšších než 300 000 Kč musí být doložen souhlas manžela/ky. U částek vyšších než 500 000 Kč musí být v žádosti uveden spolužadatel, a to manžel/ka nebo jiná osoba. Garantovaná roční úroková sazba 6,9 % je platná pro nové úvěry od 200 000 Kč včetně. Tato nabídka není závazná. Akce platí do 31. 12. 2017.

FOTOPRÁVY

Letošnímu mikulášovickému advent přálo také počasí, po tom loňském nevlídném si návštěvníci mohli užít nastupující zimu bez deště.

FOTOZPRÁVY

Běžci z Mikulášovic se zúčastnili Podzimní výzvy AC Rumburk a každé pondělí od 9.10. do 27.11.2017 odběhli na nově zrekonstruovaném stadionu část půlmaratonu. Celou výzvu dokončila pouze Natálie Mocíková, která měla štěstí a nezaskočila ji žádná víroza. Svůj první půlmaraton zaběhla v čase 1:45:09 a umístila se celkově na druhém místě. Výzvu nedokončila Adéla Švitorková, Matěj Kocourek, Aleš Jandus, Ondřej Fúsek a Eva Mocíková.

Další vydařenou akci v rámci podpory Ústeckého kraje zorganizoval Turistický oddíl mládeže, který navštívil liberecký Dinopark a Centrum Babylon.

Nedělní dopoledne 10. prosince sloužil v kostele sv. Mikuláše Mši svatou na počest sv. Mikuláše patrona místního svatostánku Generální vikář Mons. Martin Davídek.

V čase předvánočním se uskutečnila další zdařilá akce, tentokrát v nově zrekonstruovaných přízemních prostorech Slovanského domu. Ochutnávka moravských značkových vín distribuovaných firmou „aVinage“ z Liberce.

HISTORIE VÁNOČNÍ MENU

Určitě se i v Mikulášovicích najde jen málo rodin, které na štědrovečerním stole necítí klasiku – kapra s bramborovým salátem. Kde se tahle vlastně zvláštní kombinace u nás vzala? Není to až tak dávno. Na naše chuťové buňky, dnes tak oblíbené menu, zaútočilo v 50. letech minulého století.

Bramborový salát – k nám našel cestu z nedaleké Vídně, kde se tato kombinace objevila už kolem roku 1900. Podle některých historiků na oblíbený salát a kapra u nás mělo vliv i to, že v těchto neblahých padesátých letech vlastně nebylo nic moc jiného k sehnání.

Bramborový salát se jako jiné přílohy konzumoval po celý rok. Rettigová tehdy do salátů zapracovávala různé zbytky masa, jako studené vepřové, telecí, uzené, šunku nebo i drůbež. Ty se pak smíchaly se za tepla nakrájenými bramborami, cibulí a domácí majonézou. Kořenovou zeleninu ani kyselou okurku tato první dáma naší kuchyně ani náhodou nezmiňuje. O té se mluví až v třicátých letech minulého století. Takto upravený salát propagovala paní Guglmayrová v několika různých recepturách a nazvala ho jako francouzský. Takto zdomácněl nejen ve Francii, po které dostal jméno, ale i u nás a u sousedů v Rakousku. Nabízí se i vliv z ruské kuchyně, kde belgický šéfkuchař přední moskevské restaurace „Ermitáž“ Lucien Olivier, používal podobné ingredience. Ovšem tenkrát ještě bez brambor.

V současnosti se nedodrží žádná striktní pravidla co do salátu vrazit či ne. Každá hospodyňka, mnohde ale i muž v zástěře, prosazují svůj recept za ten NEJ. Takže zatímco někdo přidává zeleninu, druhý se nad ní ošklibá, jeden zalévá majonézou, další jogurtem a jsou třeba tací, kteří používají zalívku o něco dietnější, z vody, oleje a octa. Proti gustu „žádně deputát“.

Kapr – Co by pro naše bylo salát bez kapra. Není bez zajímavosti, že podle statistik se objevuje nejméně na sváteční tabuli v jižních Čechách. Prý proto, že se v kraji ryby chovají a na talíři se objevují během roku v podstatě častěji než kde jinde. Tradice kapra je i potlačována zvláště v mladých rodinách mořskými plody, jimž vévodí losos.

O tom, že zatím kapr lososovi přeci jen odolává, rozhoduje tradice. Na té má svůj velký podíl Magdalena Dobromila Rettigová, která jej na náš stůl tak říkajíc prosadila. Kapr se stal v této pozici stálíci v polovině 19. století, právě díky receptům z knih slavné kuchařky. Nebyl to ale hned ten smažený, jak ho konzumujeme nejčastěji dnes. Přednost měly varianty, jako kapr na modro, vařený s kořenovou zeleninou a kapr na černo, s nasládlou tmavou omáčkou ze sušených švestek, povidel, ořechů a perníku. Tyto recepty už na Vánoce asi mnoho kuchařek neoprašuje, i když se výjimky najdou.

V podobě smaženého, přichází kapr ve známost až začátkem 20. století, tedy v čase, kdy se vedle této pochoutky začínají prosazovat i další smažená jídla a na svátečním stole se stal kapru vážným konkurentem smažený řízek, postupem času v těsném závěsu s vinnou klobásou. I když třeba na Moravě o ní dodnes neměli ani ponětí.

Houbový kuba – Ten už dneska zcela určitě patří mezi kulinářské přežitky stejně jako hubník.

V obou případech se jednalo hlavně o sváteční stravu, která se objevovala na stole v chudší společnosti. Kuba jako kroupy zapečené s houbami, zatímco v hubniku kroupy nahradilo máčené pečivo. Už z názvu je patrné, že hlavní složkou pokrmů byly sušené houby, tedy potravina, kterou si nepřilíhli bohaté domácnosti v letních měsících samy nasbíraly a uschovaly, stejně jako třeba ovoce.

Vánoční polévky – Jako základ pro ně sloužily luštěniny, rovněž pěstované na zahrádkách. Přítomnost hrachové, fazolové nebo čočkové polévky na vánočním stole měla rodině přinést do nového roku štěstí.

Moučníky – Bývaly a dodnes jsou jakousi zlatou tečkou za slavnostním meníčkem. Vítězil hlavně jablečný štrúdl a domácí perníčky. Samostatnou epizodou je vánočka, která nahradila původní caltu, která ještě měla jednoduchý tvar bochníku. Proplétat jednotlivé prameny začaly hospodyně v 16. století. Prý proto, že jim tak připomínala zavínovačku, ve které zabalen odpočívá Ježíšek. Těžko dnes už říci kdo, ale někdo pro nás i pojmenoval jednotlivé prameny, ze kterých je vánočka upletená. Spodní čtyři mají symbolizovat přírodní živly – oheň, vodu, zemi a vzduch. Další už se vztahují k lidem. Prostřední rozum, cit a vůli, poslední dva vrchní poukazují na vědění a lásku.

V dobách ne až tak vzdálených do minulosti se tradovalo, že hlavní a největší vánočku, kterou hospodyně upekla, mohl nakrojit jen hospodář. Každý člen rodiny z ní pak dostal kousek, stejně jako dobytek, studna a domácí krb. Co rodina nezkonsumovala, ponechalo se na stole pro duše zemřelých. Každá hospodyně měla tehdy a má i dnes svůj zaručený recept, který střeží jako oko v hlavě a předává se po generacích.

Tolik tedy staré české tradice z kuchyně našich babiček a jejich babiček. A co váš současný jídelníček v čase svátku vánočním? Zbylo na něm ještě místo na některý pokrm našich předků?

Text a reprodukce fotografie Petr Horák

První dáma naší kuchyně včetně té vánoční, Magdalena Dobromila Rettigová (nar. 31.1.1785 – zem. 5.8.1845)

Nový (starý) kostelní betlém v Mikulášovicích

Mikulášovický kostel se mohl chlubit krásným betlémem, který měl rozsah několika čtverečných metrů. Mikulášovická farnost betlém objednala u známého řezbáře Franze Roscheho (1889 až 1944) v Rožanech v roce 1927. Malované pozadí krajiny dodal malíř Eduard Kindermann. Po odsunu německého obyvatelstva z Mikulášovic po druhé světové válce již betlém nebyl postaven, chyběla prý Panna Marie, kterou si pravděpodobně vzal do odsunu místní farář, tudíž nebylo možné betlém postavit. Plastická krajina stávala až do devadesátých let v kostele, kdy byla označena jako nepotřebná a tak skončila při úklidové akci v ohništi. Figurky měly, ale jiný osud. Byly uskladněny v budově fary, odkud byly na konci čtyřicátých či na začátku padesátých let odcizeny nejmenovaným občanem města. Ačkoli kolovaly různé „báchorky“ o převozu betléma do Německa, mohu je s jistotou vyvrátit. Zůstal v Mikulášovicích! Zajímavé je také to, že se z Mikulášovic podívaly figurky před několika lety až do Prahy, kam byly prodány. Jak může mít někdo doma kradený betlém z kostela tomu opravdu nerozumím. Dlouhá léta jsem po betlému pátral a už roky vím, v jaké rodině se betlém nacházel. Scházela mně však odvaha zazvonit na dveře této rodiny a zeptat se na betlémové figurky. Nakonec jsem se ale dozvěděl, že tato rodina část figur prodala. Bohužel jsem novému majiteli nemohl dokázat, že se jedná o komplet z kostela sv. Mikuláše v Mikulášovicích, neboť existuje pouze jedna fotografie betléma z třicátých let, která byla nedobré kvality – to jsem si alespoň myslel až do ledna 2016, kdy jsem z Německa obdržel krásnou fotografii, dle které jsem mohl dokázat, že dané figurky

skutečně pochází z Mikulášovic. Na základě dohody s novým majitelem byly figurky odkoupeny farností Mikulášovice zpět. Zde vyvstal další problém – figurky byly získány nazpět, pro změnu však chyběla krajina, která, jak se říká, lehla popelem... Nicméně se našlo rychlé řešení. Spolek betlemářů v Schirgiswalde (kousek za Šluknovem) se nabídl, že nám s výstavbou nové krajiny pomůže. Což se také stalo. Vznikla nová krajina s malovaným pozadím. Základní deska má rozměr 4m x 1,5m. Výstavba započala 19. 09. 2017. Na výstavbě betléma se podílelo několik dobrovolníků z Německa i z Mikulášovic. Tito lidé odpracovali přes 700 hodin. Zrealizovat takovou náročnou výstavbu nového kostelního betléma bylo možné jen díky příspěvku ČESKONĚMECKÉHO FONDU BUDOUCNOSTI, díky obětavé práci dobrovolníků a díky finančním příspěvkům místních farností a díky finančnímu příspěvku Spolku betlemářů v Schirgiswalde. V Mikulášovicích bude možné „starý“ kostelní betlém v novém hávu vidět poprvé před začátkem Půlnoční mše svaté, tedy 24. 12. 2017 od 23.30 hodin.

Jelikož původní soubor figur není bohužel kompletní, bude betlém v letošním roce doplněn figurami řezbáře Franze Xavera Schütze (1907– 2000), které mají být do budoucna nahrazeny novými řezbami od Jaroslava Blažka z Rumburka, který již vyřezal novou Pannu Marii a Anděla slávy, který se vznáší nad betlémem.

Finanční podpora je vítána. Betlémské světlo si můžete v kostele vyzvednout 23.12. od 14.00 hodin do 15.00 hodin.

Mrg. Roman Klinger

Foto: vlastní
Detail mikulášovického betlému, který bude opět po letech vystaven v místním kostele sv. Mikuláše.

FOTOZPRÁVY

Ústecký kraj

Několikadenní Expedice Pleskoty 2017 proběhla o podzimních prázdninách díky podpoře Ústeckého kraje, garantem a pořadatelem akce v rámci dlouhodobého projektu byl mikulášovický Turistický oddíl mládeže. Účastníci si tak mohli prohlédnout řadu kulturních i přírodních památek a vyzkoušet si také celou řadu nejrůznějších dovedností a her.

V obřadní síni městského úřadu proběhlo další vítání nových občánků našeho města. O kulturní program se postaraly děti z místní mateřské školy.

V mateřské škole proběhlo jako každoročně adventní, vánoční nebo chcete-li zimní tvoření. Výrobky dětí a jejich rodičů pak byly k vidění o dva dny později na mikulášovickém adventu.

Mikuláš s čertem zavítal také mezi malé boxery, samozřejmě, že s sebou nezapomněli přinést sladkou nadílku.

Mikulášovice (ne)známé: Cesta do Lipové a Herltův kříž

Ve starověku platilo rčení, že všechny cesty vedou do Říma. Z Mikulášovic je to však do Věčného města daleko, a tak cesty musely odpradáva směřovat jinam. Když roku 1566 vzniklo samostatné lipovské panství, pomyslným Římem se stala, právě Lipová.

Jedna z důležitých stezek vedla do střediska panství z dolních Mikulášovic. Po staletí po ní projížděli poddaní se svými povozy, avšak po zrušení vrchnostenské správy v polovině 19. století ztrácela postupně na významu, až se z ní stala běžná blátivá polní a posléze lesní cesta. Z hlavní cesty odbočuje u zchátralého areálu kdysi prosperujícího noziřské továrny Franz Frenzel a pokračuje ke statku, který býval původně továrnou na knoflíky a kovové zboží Müller & Fritsche. Po druhé světové válce v této budově s velkou slávou začínalo mikulášovické jednotné zemědělské družstvo, aby po pár letech s velkou ostudou zkrachovalo. U statku se cesta stáčí doleva. Jsou na ní patrné zbytky dláždění, zatímco odbočka vpravo ve směru na Velký Šenov existuje už jen v katastrální mapě. Po chvíli se z lesního porostu vlevo vynoří nepřehlédnutelný kříž, nebo spíše jeho zbytky. Herltův kříž, nesoucí jméno svého zakladatele, vyvolává řadu otázek, na které se pokusíme odpovědět za chvíli. O pár set metrů dále se vedle cesty naklání netradičně pojatá Boží muka s vrcholovou kaplicí, ve které býval svatý obrázek. Čípak domácnost dnes zdobí, se asi nedozvíme. Materiál na Boží muka pocházel z kamenolomu firmy Werner, který se nachází vpravo od lipovské cesty. Zakladatel dnes již uzavřeného kamenolomu se jmenoval Josef Hans Werner a za pozornost stojí, že jeho syn a pokračovatel v podniku Josef Ferdinand Werner stál od roku 1920 až do své smrti v roce 1932 v čele Mikulášovic. Z radnice se však vrátíme zpátky na cestu, která stoupá vzhůru do kopce dříve zvaného Michlberg, kde je původní trasa se zpevněnými kraji zarostlá stromy. Přibližně v nadmořské výšce 440 metrů klesá prudce dolů směrem k dolnímu Šenovu. Mezi domky se pomalu ztrácí, protože v poválečném období už zkrátka nebyla zapotřebí. Původně vedla téměř přímo na sever až k lipovskému zámku (nejprve starému, od roku 1739 i k novému), dnes bychom museli trochu kličkovat.

Vrátíme se však zpátky k Herltovu kříži. Tato drobná sakrální památka mi vždy přišla trochu záhadná, což se nezměnilo ani poté, co se vynořila řada informací o kříži samotném i o jeho donátorovi. Jako by na místo vůbec nepatřil, přesto u téměř opuštěné cesty stojí a přečkal časy dobré i velmi zlé. Masivní žulový podstavec zakončuje výrazná hlavice, ze které vyběhá téměř dvoumetrové torzo kovaného kříže. Abychom byli přesní, pod pojmem žula myslíme lužický střednězrnný biotitický granodiorit, slovo žula je ovšem poněkud jednodušší. Podstavec býval natřený podle zvyklosti světle zelenou barvou upomínající na Vzkříšení Krista, deska s nápisem byla bílá. Samotný nápis je bohužel natolik poničený, že jej

již nelze rekonstruovat. Víme jen, že jej tvořilo osm veršů a podle stylu písma je nepochybné, že se jednalo o původní sdělení. Nápis pocházel patrně z 30. let 20. století a po poslední válce se už nenašel nikdo, kdo by jej obnovil. Nápis na zadní straně se dochoval celý a v původní podobě, protože je do kamene vyrytý. Slovy „Erbaut von Alois Herlt No. 8 im Jahre 1857“ nám tak sděluje jméno zřizovatele, rok stavby a dokonce i adresu. Ze samotného kříže se dochovalo zrezivělé a zprohýbané svíslé břevno se zadní podpěrou. Jediný dochovaný kousek plechu představoval Boha Otce, pod ním byla na příčném břevně umístěna postava ukřižovaného Ježíše Krista, dolní břevno patrně neslo postavy evangelistů a andělů. Samotné provedení kříže je zajímavé proto, že v době jeho vzniku již byly tradiční kované kříže téměř vytlačeny levnějšími, sériově vyráběnými kříži litinovými. Kříž ohraničoval dřevěný plůtek s kamenými sloupky, z nichž se dochovaly pouze dva zadní. Z původních lip roste jen jedna, druhá padla na konci první dekadky tohoto století.

Celkové provedení kříže, vypovídá o zámožnosti donátora, kterým byl podle nápisu na podstavci Alois Herlt z domu čp. 8. Kdo byl Alois Herlt? Jaký důvod měl ke zbudování kříže? Proč právě na tomto místě? A také proč tři kilometry od svého bydliště? To jsou jen některé otázky, které by si zasloužily vyřešit. Tedy směle do toho! Alois Herlt se podle matrice narodil 3. ledna 1796 v domě čp. 8 vedle kostela. Jeho matka se jmenovala Veronika, otec Franz Josef. Otec zemřel předčasně roku 1808 ve věku 50 let, druhá její přezila o 23 let a dožila se 66 let. Alois byl druhý nejmladší z šesti dětí a měl ještě tři sestry Marie a dva bratry Franze. Rodiče si moc práce se jmény svých dětí nedali. Rodný dům obývala také rodina strýčka Josefa, vyznat se tedy v rodokmenu rodiny Herltových je dosti obtížné. V roce 1817 pojal Alois Herlt za manželku o tři a půl roku starší Theresii Kullmannovou z domu čp. 307. Společně dali život dvěma dcerám; Maria Theresia se narodila téměř tři roky po svatbě, Maria Anna Eleanora byla o dva roky mladší. V záznamu o sňatku je Alois Herlt uváděn jako „Weber“, tedy tkadlec. Matriční záznamy bohužel nemožou prozradit podrobnosti z jeho života. Zcela jistě víme, že rodný dům, stejně jako rodný dům jeho manželky, zničil velký požár města, který vypukl 20. září 1842. Velká rodina Herltových patrně ani po požáru netrpěla nedostatkem financí, a tak v dalších letech přestavěla své rodinné sídlo na reprezentativní novorenesanční dům. Dochoval se do dnešních časů, reprezentativního na něm však již není zhora nic. Theresia Herltová zemřela den před Štědrým dnem roku 1866 ve věku 73 let. Manžel jí přežil o téměř sedm let; zesnul 5. srpna 1873 ve věku 77 let. V matričním záznamu o úmrtí je uváděn jako „Oekonom“, tedy hospodář, sedlák. Pohřben byl pravděpodobně již na novém obecním hřbitově, kde se dodnes u západní zdi nachází rodinná hrobka s jednoduchým nápisem „Familie Alois

Herlt“. O dvě místa vedle leží téměř totožný hrob rodiny jeho bratra s nápisem „Familie Franz Herlt“.

Matriční záznamy a náhrobky obvykle vypoví hodně, v našem případě však o kříži zdánlivě mlčí. Možné vysvětlení vzniku kříže by se tak muselo pustit na tenký led. Znělo by například tak, že tkadlec Alois Herlt cestoval často do Lipové a nějaká událost ho přiměla u hojně využívané cesty postavit kříž. Pokud se ovšem přidržíme slova „Oekonom“ uvedeného v matrice a přizveme na pomoc mapu stabilního katastru zachycující stav z 20. až 40. let 19. století, přibližně se urodě více. Kolem domu čp. 8 Herltové nehozdili, zato jejich polnosti najdeme v dolních Mikulášovicích. Přímě naproti kříži vlastnila pozemky ovdovělá Veronika Herltová, o kus dále směrem k šenovskému lesu Josef Herlt, patrně Aloisův strýc. Ten mimochodem v roce 1803 postavil na opačném konci lánu na kraji lesa oddělujícího Velký Šenov a Mikulášovice dodnes dochovaný kříž, nejčastěji zvaný Francouzský. V roce 1857 tak dal jedenašedesátiletý hospodář Alois Herlt zbudovat kříž nejen u důležité cesty, ale také u pozemků zajišťujících rodině slušný příjem. Možná si tak chtěl u Boha vyprosit dobrou úrodu, možná mu chtěl poděkovat za přízeň či za to, že se rodina po letech konečně vypořádala s následky požáru. Jako pravděpodobná se jeví také domněnka, že kovaný kříž s kamenným podstavcem nahradil svého chátrajícího dřevěného předchůdce. Důležitá cesta do Lipové přece nemohla vydržet tolik staletí bez jediného kříže, že?

Petr Pánek

Foto: vlastní
Dochované zbytky Herltova kříže.

**Klub biatlonu Mikulášovice
pořádá**
Regionální závod ČP v biatlonu žactva
místo konání: areál bývalého kluziště
kdy: neděle 14. ledna 2018 od 13.00 hodin

Barvy KB Mikulášovice hájili na tradičním závodě „Běh na Chlum“ Šimon Patzelt – 2. místo, Ondřej Fúsek 3. místo, Štěpán Grundza 13. místo a Natálie Mocíková 4. místo. Nikola Hoštičková závod nedokončila.

Mikulášský turnaj v kopané

V neděli 3.12.2017 FK Mikulášovice pořádal v místní sportovní hale již jubilejní 20. ročník Mikulášského turnaje v halové kopané přípravkové ročník 2009 a mladší. Vítězem turnaje se poprvé ve dvacetileté historii stalo mužstvo FK Varnsdorf, které ve finále porazilo svého soka z nedalekého Rumburku. Turnaje se zúčastnilo devět družstev ze Šluknovského výběžku a jedno mužstvo přijelo z Děčína. Mužstva byla rozložena do dvou skupin po pěti mužstvech, kde se utkali každý s každým. Po odehrání skupin, hrála mužstva na pátých místech o deváté a desáté místo a mužstva na prvním až čtvrtém místě postupovala do vyřazovacích bojů. K jednotlivému utkání nastupovalo za každé mužstvo pět nadějných borců, jeden brankář a čtyři hráči v poli. Každé utkání ve skupině se hrálo 1x8 minut. Čtvrtfinále, semifinále a o umístění se hrálo také 1x8 minut. Celý turnaj zdárně a bez potíží odpískali rozhodčí, Jaroslav Musil a Marek Šimek. Závěr tradičního turnaje přišli navštívit čert s Mikulášem, který se společně se starostkou paní Trojanovou, ujali slavnostního předávání sladkých cen pro všechna zúčastněná mužstva, poháry a ceny

pro nejlepší jednotlivce, kde pro velký počet hráček, byla udělena cena i pro nejlepší hráčku. První tři celky dostaly i poháry, a vítězi byl propůjčen putovní pohár, se kterým se mohli hráči vyfotit spolu s čertem a Mikulášem. Po slavnostním aktu byl putovní pohár opět vrácen organizátorům k uložení pro další ročníky. Organizátoři tohoto turnaje by chtěli poděkovat sponzorům Mikulášského turnaje: Město Mikulášovice, Mikov, AlateX, Korekta, TETA, FK Mikulášovice a FAČR, kde nám komise pro mládež přidělila na tento turnaj dotaci v částce 5.000 Kč. Závěrem se organizátoři těší a zvou na další již 21. ročník v roce 2018.

Jaroslav Šulc – předseda FK Mikulášovice

Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Prokop Holub z Rumburku, nejlepší hráčkou Tereza Hlávková ze Šluknova, nejvíce branek vstřelil Vojtěch Štěpán z Varnsdorfu a nejlepším gólmánem se stal po zásluze Máry Hladík ze Šluknova. Nejlepšími finálovými celky byly: 1. FK Varnsdorf 1, 2. FK Rumburk, 3. SK Plaston Šluknov 1, 4. FK Mikulášovice 1.

FOTOZPRÁVY

V mateřské škole na Mikuláše bylo už od rána rušno. Každý se ptal, strachoval a ujišťoval se v jaké, že to asi letos bude knize. Andělské nebo té Čertovské?

Mikuláš s andělem a čerty dorazil i na školní mikulášskou besídku, tu si jako každý rok připravila letošní devátá třída. Odpole-dne, plně soutěží a her pro všechny věkové kategorie doplnila různá vystoupení a nezbytná diskotéka.

Mikuláš přišel také do školní jídelny, žáci deváté třídy potěšili nejen své mladší spolužáky, ale také starší spoluobčany, kteří využívají stravovací služby.

Mikulášovičtí boxeři mile překvapují

Mikulášovičtí boxerský klub se v listopadu a na začátku prosince zúčastnil několika závodů. 28.11 jsme se zúčastnili boxerského turnaje ve Mšených Lázních, pro náš boxerský klub jsme získali velmi dobré umístění - dvě zlaté medaile a jednu stříbrnou. Závod byl velmi silně obsazen, utkalo se 38 boxerských dvojic, takže pro nás dobrá vizitka ke konci roku a zároveň příprava na MČR v Prostějově. Do 30 kg Josef Křivohlavý vs. Miroslav Miko, musíme Pepu velmi pochválit, protože jeho soupeř je v této váhové kategorii nejzkušenějším boxerem. Má 30 boxerských utkání a náš Pepa jich má jen 5. I tak to utkání bylo velmi vyrovnané. Pepa prohrál jen o jeden jediný bod. Vybojoval stříbrnou medaili. Do 34 kg Tomáš Baránek nastoupil s boxerem z Kravce Gym Teplice. Tomáš velmi mile překvapil, i když měl pravou ruku zraněnou, dokázal vyhrát přesvědčivě na body. Za to mu moc děkujeme. V kategorii do 40 kg se utkal náš borec Vlasák vs. Ferko. Předvedli jeden z nejhezčích boxerských utkání. Oba jsou v této váhové kategorii nejlepší a nejzkušenější, ale Daniel Vlasák boxoval velmi chytře a nenechal se zaskočit soupeřovými tvrdými údery. Daniel po vyčerpávajícím zápase zaslouženě vyhrál. Ke stříbrné medaili Pepy Křivohlavého přidal Daniel Vlasák medaili zlatou. 9.12. jsme se zúčastnili boxerského turnaje v Proboštově u Teplíc, kde nás uvítalo velmi hezké boxerské prostředí, ve kterém se uskutečnily i pěkné boxerské zápasy. Od nás se zúčastnili 4 boxeři a též předvedli dobré výkony. Do 30 kg Daniel Ficzu nastoupil s boxerem z klubu Kravec Gym

Teplice, Dan měl první zápas a hned vítězný. Boxoval velmi tvrdě, nenechal soupeře vydechnout. Na to, že boxoval poprvé, tak boxoval velmi technicky. Má velké předpoklady být dobrým boxerem. Moc chválíme. Do 32 kg Josef Křivohlavý vs. Trevis Miko předvedli odvetu malých talentovaných boxerů. Poprvé Pepa prohrál, ale s tímto verdiktem jsme nesouhlasili, podali jsme protest a uspěli jsme. Potvrdilo se, že jsme měli pravdu a Pepa zaslouženě vyhrál celá 3kola. Pepa si tímto vybojoval nominaci na MČR 2018. Moc Pepovi děkujeme. Do 38 kg Demeter Leon vs. Ferko se předvedli jako zkušený a tvrdý boxeři. Leon prohrál, nesouhlasili jsme s verdiktem rozhodčích, musíme je ale respektovat. Nevadí, alespoň na sobě budeme ještě víc makat a věřit, že příště to bude pro nás jen výhrou.

Předseda boxerského oddílu Mikulášovic Ondřej Berki.

Chtěl bych poděkovat za uplynulý celý rok všem boxerům, realizačnímu týmu a všem firmám, Městu Mikulášovice a všem lidem, kteří nás podporují a fandí nám. Závěrečně bych chtěl poděkovat mým zástupcům, kteří mi pomáhají s mládeží: Jiřímu Krpálkovi, Ladislavu Patkaňovi a Ladislavu Krupinskému i Veronice Vondráčkové, Petrovi Pánkovi, Týně a Klausovi Klingerovým. Jsem rád, že jste v našem boxerském týmu. Chtěl bych popřát všem šťastné a veselé vánoce a šťastný nový rok 2018.

*Krásné vánoce a hodně štěstí a zdraví
v novém roce vám přeje
Za KSČM Mikulášovice.
P.S.: Děkujeme vám za hlasy, kterými
jste nás ve volbách podpořili.*

Běháme na krásu a MOPEDOS TROPEDOS

si Vás dovolují pozvat na předsilvestrovský výběh-výjezd na Tanečnici

kdy: dne 30.12.2017

start: ve 14.00 hodin – běh, v 15.00 hodin - jízda motorek

kde: sraz u nádraží zastávka Mikulášovice střed

Odvoz (nejen pro běžce) suchého oblečení k rozhledně zajištěn.

Doporučujeme čelovky s sebou na cestu zpět.

Hodně úspěchů nejen těch sportovních, pohody, zdraví a štěstí v osobním životě přeje Turistický oddíl mládeže Mikulášovice.

Děkujeme všem za podporu i díky Vám jsme patřili k těm nejlepším.
Turistický oddíl mládeže Mikulášovice.

Pf 2018

Příjemné prožít svátky vánočních,
mnoho štěstí, pevné zdraví
a spoustu osobních i pracovních úspěchů
v novém roce.

Spolek Kolem dokola přeje všem krásné prožití vánočních svátků a hodně zdraví, štěstí a spokojenosti v novém roce 2018.

Velmi rádi bychom touto cestou poděkovali městu Mikulášovice, KÚ ÚK, soukromým firmám, sponzorům a všem našim příznivcům za jejich podporu v průběhu roku 2017.

Velice si vážíme Vaší podpory a těšíme se na hojně setkávání ve spolku i v novém roce.

Děkujeme za přízeň našim klientům i všem ostatním.

Jaroslav Špisová - vedoucí sociální služby

Přejeme všem našim členům a jejich rodinám, všem našim příznivcům a podporovatelům, příjemné prožití Vánočních svátků a šťastný vstup do roku 2018!

Děkujeme Vám za celoroční pomoc a podporu naší činnosti a návštěvu pořádaných akcí, které jsme pro Vás s radostí uspořádali.

Těšíme se, že se s Vámi budeme hojně střetávat na našich akcích i v průběhu celého roku 2018!

Výbor ZO Českého svazu chovatelů Mikulášovice

